16 Σεπτεμβρίου 2014

Άφησες την ευχή, παιδί μου, γι’ αυτό έφυγε το νερό-Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

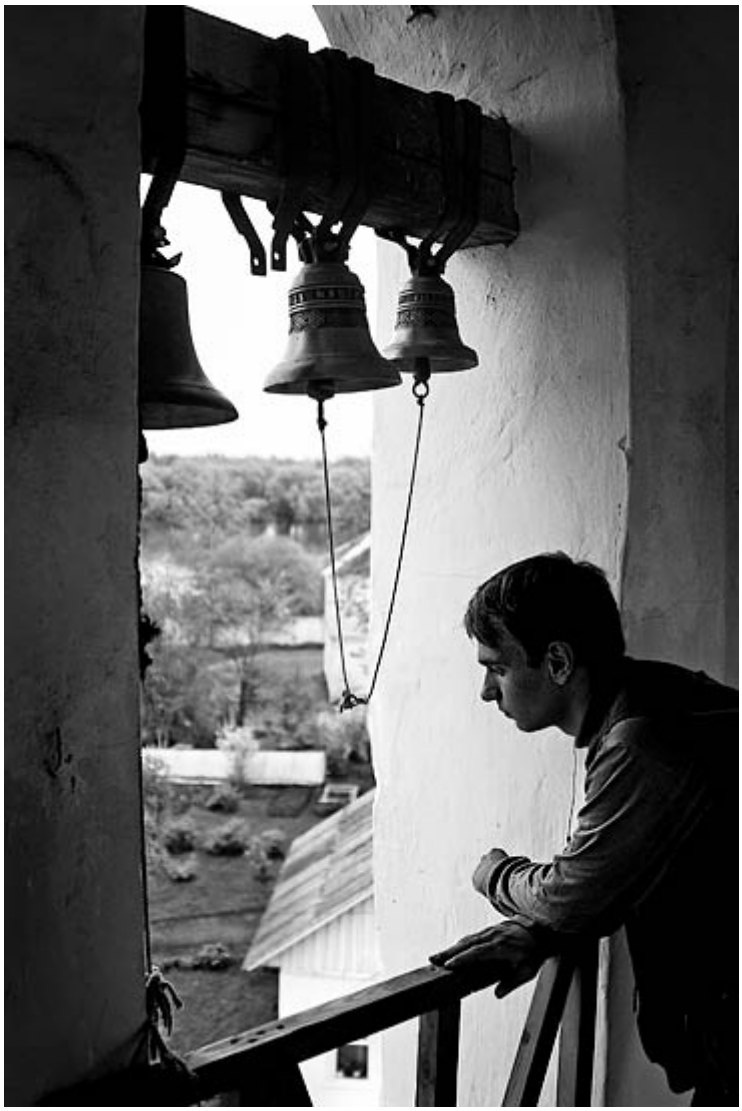

Φωτο:imverias.blogspot.com

Στο σπίτι μας παραπάνω καθόταν ένας καλόγηρος και, κρίσις Θεού, ήτανε δαιμονισμένος. Οι γέροι δεν μπορούσαν να έρχονται κάτω στο σπίτι μας, να μεταλάβουν, και πήγαινα εγώ στο σπίτι τους απάνω, που είναι ο πάτερ- Γεδεών εκεί απάνω, και τους μετελάμβανα. Πήγαινα στο Ιερό, έβγαζα το Αρτοφόριο, ερχόντουσαν οι γέροι στην Ωραία Πύλη εκεί και τους μετελάμβανα. Αυτός μου ‘λεγε: «Ο διάβολος εκεί κάθεται στην άκρη, στη Λιτή». Του λέω: «Τον βλέπεις;» «Τον βλέπω», λέει. Και ο ίδιος έλεγε ότι: «Όταν λέω την ευχή ταράττεται ο διάβολος, όταν λέω δεύτερη φορά αφρίζει· την τρίτη ευχή άφαντος γίνεται!» Να η δύναμις της ευχής. Αυτό που λένε τα βιβλία μας ότι:

— Παιδί μου, λέει ο Γέροντας, πες την ευχή.

— Μα λέω και δεν καταλαμβάνω τίποτες.

— Δεν καταλαμβάνεις, λέει, εσύ, αλλά ο διάβολος καταλαμβάνει και φεύγει.

Νά, σ’ αυτόν τον καλόγηρο. Α, να πούμε και τον άλλο με το καλάθι. Ένας υποτακτικός, σαν ο Γέροντας τώρα, λέει τον πατερ-Αρσένιο:

— Λέγε την ευχή.

— Λέω την ευχή, δεν καταλαμβάνω τίποτε.

— Ο διάβολος καταλαμβάνει και φεύγει.

— Ε, και που θα καταλάβω εγώ;

— Ε, καλά, παιδί μου, θέλεις να δεις θαύμα;

— Ναι, θαύμα θέλω να δω, Γέροντα.

— Καλά, του λέει, θα προσευχηθώ στον Θεό να σου δείξει θαύμα, να καταλάβεις πόση δύναμη έχει η ευχή. (Τα γράφουν τα πατερικά βιβλία).

— Καλά.

Έκανε προσευχή ο Γέροντας, έκανε και νηστεία, τριήμερο νηστεία.

— Έλα εδώ, παιδί μου, τώρα, πάρε το καλάθι, πήγαινε απάνω στη βρύση να το γιομίσεις νερό.

— Γέροντα, με συγχωρείς, εγώ, λέει, τα μυαλά μου τα ‘χω, το καλάθι θα γιομώσω νερό έξω;

— Καλά, παιδί μου, δεν είπες ότι θέλεις να δεις θαύμα; Να δεις τι δύναμη έχει η ευχή; Δεν θέλεις;

— Ναι, λέει.

— Ε, κάνε αυτό που σου λέω, αλλά θα λες την ευχή, όλο την ευχή θα λές.

— Να ‘ναι ευλογημένο.

Πάει. «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με», «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με», βάζει το καλάθι στη βρύση από κάτω. Το νερό γιομίζει το καλάθι, δεν τρέχει το καλάθι, αλλά λέει την ευχή. Εννοείται ο Γέροντας στο δωμάτιο προσηύχετο να του δείξει ο Θεός θαύμα στον παραγυιό του. Το γιόμωσε το καλάθι.

Μόλις το είδε, τρέχει λοιπόν να το δείξει στον Γέροντα. «Γέροντα, γιόμωσε το καλάθι νερό!» Στον δρόμο λοιπόν φανερώνεται ο διάβολος με μορφή ανθρωπινή, λέει:

— Καλόγερε, που πάς;

— Πάω στον Γέροντά μου.

— Πώς σε λένε;

— Γεώργιο.

— Πόσα χρόνια έχεις καλόγερος;

— Πέντε-έξι.

— Τί δουλειά κάνεις;

— Σφραγίδια.

Πάει, έφυγε το νερό κάτω! Έπιασε την αργολογία, άφησε την ευχή, πήγε στον Γέροντα με άδειο το καλάθι!

— Τί συμβαίνει, παιδί μου;

— Γέροντα, έτσι κι έτσι.

— Άφησες την ευχή, παιδί μου, γι’ αυτό έφυγε το νερό. Βλέπεις όταν έλεγες την ευχή, το καλάθι κρατούσε το νερό, όταν σταμάτησες κι άρχισες την άργολογία, έφυγε το νερό.

Πηγή: *Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α' έκδοση 2000.*